

MINNEORD

Foto: Privat

Harald Gjengedal
1956–2021

Tannlege, førsteamanuensis og spesialist i oral protetik Harald Gjengedal er ikke lenger blant oss. Han gikk bort den 5. april 2021 etter lengre tids sykdom, bare 64 år gammel.

Meldingen ble mottatt med tristhet og sorg.

Hans bortgang representerer et stort tap for norsk odontologi generelt og spesialområdet oral protetik spesielt. Tapet er dessuten stort og personlig for alle dem han var i kontakt med gjennom hele sin profesjonelle karriere; tannpleier- og tannlegestudentene, spesialistkandidatene og PhD-kandidatene han veiledet og underviste, pasientene han behandlet og arbeidet utrettelig for og kollegaene han samarbeidet med.

Harald Gjengedal hadde en uvanlig evne til å kombinere klinikk og forskning. Før han startet sin karriere som forsker, opparbeidet han en usedvanlig bred klinisk kompetanse innen oral protetik – noe som ga ham en solid basis også i forskningen. Av den grunn var hans forskningsaktivitet alltid knyttet til kliniske problemstillinger. For ham var hensikten med forskningen å bedre pasientenes tarv.

Det beste eksemplet på dette var hans doktorgradsarbeid. Dette var en klinisk studie som dokumenterte at tannløse individer med en problematisk underkjeveprotese kunne få en vesentlig bedre livskvalitet ved å få operert inn to dentale implantater som protesen kunne festes til. Senere oppfølging, viste at de gode resultatene forble uforandret selv etter ti år.

Det er sjelden at et akademisk arbeid fører direkte til praktiske konsekvenser. Men i dette tilfellet bidro Haralds doktorgradsarbeid i stor grad til en politisk forståelse av at tannløshet er en vesentlig funksjonshemming – på linje med handicap ellers i kroppen.

Som forsker var Harald Gjengedal usedvanlig kunnskapsrik, ikke bare innen spesialdisiplinen oral protetik, men også generelt innen odontologi. Han fungerte ofte som rådgiver, offisielt og uoffisielt, i faglige sammenhenger. Hans bidrag til det akademiske miljøet ved vårt institutt var av vesentlig betydning. Harald sine personlige egenskaper og den akademiske og kliniske kompetansen gjorde ham til en god nettverksbygger, både nasjonalt og internasjonalt.

På tross av hans betydningsfulle forskning, var Harald Gjengedal likevel først og fremst kliniker. Han var glødende interessert i sitt fag, og delte villig sine kunnskaper og kompetanse med andre. Derfor var han etterspurt som kursholder og bidragsyter på mange faglige arenaer.

Harald Gjengedal stilte alltid opp og sa aldri nei til faglige utfordringer og oppgaver. Selv etter at han ble hardt rammet av sykdom, bidro han i stor grad. Den vennlige og optimistiske personen han var, fortsatte han å være til siste slutt. Vi kommer til å savne hans gode og smittende latter og hans lune form for humor og gode historier.

For den tidligere mangeårige norgesmester i hekkeløp, har det vært mange hinder å forsere. Men dette siste ble for vanskelig. Våre tanker går til hans ektefelle Gudveig Cecilie og øvrig familie i denne vanskelige tiden. Hele miljøet ved Institutt for klinisk odontologi lyser fred over hans minne.

Hilsen og takk på vegne av kolleger ved Institutt for klinisk odontologi, Universitetet i Bergen.

Einar Berg, Gunhild Strand, Morten Berge og Bodil Lund